

i tot, el professor Grimalt apuntà una divertida comparació entre Mn. Antoni M. Alcover (romàntic, agrari, impetuós i dionisiac) i Badia i Margarit (clàssic, urbà, disciplinat, apol·lini).

Les intervencions del president de l'IEC, Joandomènec Ros, i del Rector de la UIB posaren punt final a l'acte. El Sr. Ros recordà la tasca del professor Badia com a Rector de la UB, així com les intervencions mesurades en els plens de l'IEC, per concloure que era un gran lingüista, un gran universitari i un gran rector, que traspuava amor per la llengua i el país. Finalment, Llorenç Huguet va recordar també la coneixença personal del Dr. Badia el 2003, en la commemoració del 25è aniversari de la creació de la UIB. En aquest sentit, destacà com va lluitar el Dr. Badia perquè la UIB fos una realitat i no quedàs en una simple utopia, fet pel qual restava del tot justificada la jornada d'homenatge, com a mostra d'agraïment al savi i humil docent. Com va concloure Joan Veny, *ubi est humilitas, ibi est sapientia*.

Miquel GOMILA

Maribel RIPOLL

Universitat de les Illes Balears

Sessió en memòria de Modest Prats i Domingo a l'IEC (24 de març de 2015). — El 24 de març de 2015 la Sala Prat de la Riba acollí un càlid homenatge a Modest Prats i Domingo (1936-2014), professor de la Universitat de Girona, lingüista, sacerdot, teòleg i membre de la Secció Filològica de l'IEC, amb motiu del primer aniversari de la seva mort. L'acte, conduït per Josep M. Nadal, membre de la Secció Filològica de l'Institut i també professor de la Universitat de Girona, va incloure diverses intervencions de persones properes a l'homenatjat que glossaren la figura i l'obra d'un home excepcional. Després de l'obertura de l'acte a càrrec de Teresa Cabré, presidenta de la Secció Filològica, Josep M. Nadal va parlar de «Modest Prats, l'amic», i va rememorar, a més d'aspectes de la història de la llengua que vincularen a tots dos, un dels inoblidables viatges a Itàlia en la seva companyia. Un altre professor de la Universitat de Girona, Francesc Feliu, sota el títol de «Modest Prats i la llengua catalana», va referir-se al vessant docent i investigador de Prats, amb iniciatives com les prestigioses jornades sobre «Problemes i mètodes d'Història de la llengua» i la inconclusa *Història de la llengua catalana*, escrita en col·laboració amb Josep M. Nadal. El poeta i pintor Narcís Comadira, sota la invocació de «Modest Prats, *amicus atque magister*», en va dibuixar una semblança com a mestre de vida i dignitat humana, i a més va recitar una poesia justament dedicada a Modest Prats en remembrança d'un dels viatges compartits: *Valle d'Orcia*. L'editor Xavier Folch va subratllar la figura del Prats escriptor amb «Un llibre: *Homilies de Medinyà*», títol volgutament parònim d'aquelles altres *Homilies* que situem en els inicis de la llengua catalana. Mariàngela Vilallonga, vicepresidenta de la Secció Filològica, i també professora de la Universitat de Girona, va llegir un emotiu fragment de l'última lliçó de Modest Prats: *La Paraula i les paraules*. I la paraula de l'homenatjat va tornar a sentir-se, ara de boca de l'escriptor Josep M. Fonalleras, que va recitar el poema de Modest Prats «Oració de les mans». El president de l'Institut, Joandomènec Ros, va ser l'encarregat de la cloenda, davant d'una Sala Prat de la Riba plena a vessar, que va comptar amb l'assistència d'amics, deixebles, col·legues, autoritats acadèmiques i institucionals, com la consellera d'Ensenyament Irene Rigau. Tots plegats van tenir encara l'ocasió d'acabar d'emocionar-se amb la projecció de fotografies de Modest Prats en diferents etapes de la seva vida, així com d'un vídeo en què, amb la seva característica espontaneïtat, es referia a una trobada amb l'escriptor Josep Pla, poc abans d'una missa que el nostre filòleg havia de celebrar abans de retrobar-se amb el seu paísà empordanès, i en què aquest li deia abans de marxar: «Per mi no escurci el sermó».

José Enrique GARGALLO GIL

Universitat de Barcelona

Institut d'Estudis Catalans